

442372

Uitgifte

Repertoriumnummer 2023 / 5258
Datum van uitspraak 07 september 2023
Rolnummer 2023/EV/12

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Mededeelbaar aan de
ontvanger

Eindarrest

OM

RegSol

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B5M
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00003462176-0001-0007-01-01-1

qq. curator van het faillissement

met zetel te

advocaat te

Verzoekende partij; vertegenwoordigd door mr.

tegen het vonnis van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen van 20 december 2022, met rolnummer 0/21/00524, F. 20210385.

1. De antecedenten en de vorderingen

curator over het faillissement van i, hiertoe aangesteld bij vonnis van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 12 augustus 2021 legde op 4 oktober 2022 een verzoekschrift tot begroting van zijn ereloon en onkosten neer in het register.

In zijn verzoekschrift ging de curator uit van een totaal aan bruto gerealiseerde activa van 63.543,76 EUR.

Op basis van de op 1 juli 2022 geïndexeerde ereloonschalen verzocht hij zijn ereloon te begroten op 17.514,83 EUR en de onkosten op 2.119,72 EUR.

Met het bestreden vonnis van 20 december 2022 oordeelde de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen, dat in het faillissement van de curator slechts recht had op een ereloon van 8.974,84 EUR, excl. BTW. De kosten werden toegekend overeenkomstig de begroting in het verzoekschrift.

Door de curator werd op 24 april 2023 een eenzijdig verzoekschrift tot hoger beroep neergelegd waarbij hij om de wijziging van het bestreden vonnis verzoekt enkel in die zin dat het ereloon zou worden begroot op een bedrag van 17.514,83 EUR exclusief BTW.

Tevens verzoekt hij de kosten van de procedure ten bedrage van 1.650 EUR rechtsplegingsvergoeding ten laste van de Belgische Staat te leggen en te zeggen voor recht dat geen rolrecht verschuldigd is met toepassing van artikel 279 lid 1, 4^e Wetboek der registratie-,hypotheek- en griffierechten.

Het dossier werd meegedeeld aan het Openbaar Ministerie, dat meedeelde het niet dienstig te achten advies uit te brengen.

De curator werd gehoord bij monde van zijn raadsman op de zitting van 15 juni 2023.

2. Beoordeling

1.

De curator heeft zijn ereloon begroot op gerealiseerde activa ten bedrage van 63.543,76 EUR, samengesteld als volgt:

-Beschikbaar op bank op datum van faillissement:	7.460, 72 EUR
-Aanzuivering rekening-courant	9.000,00 EUR
-Teruggave BTW n.a.v. verzamelaangifte	192,36 EUR
-BTW-tegoed	46.839,40 EUR
-Intresten op Deposito-kas (tot 28/10/2022)	15,04 EUR
-Teruggave verkeersbelastingen	36,24 EUR

Hiervan werd 29.914,42 EUR ontvangen via de faillissementsrekening, de intresten ad 15,04 EUR kwamen niet via de faillissementsrekening en het verschil van 33.614,30 EUR is het bedrag dat door de fiscus op grond van artikel 334 Programmawet werd ingehouden en gecompenseerd met openstaande belastingschulden.

De eerste rechter oordeelde dat de fiscale schuldvergelijking op basis van artikel 334 Programmawet een bijzondere toepassing van de regels van schuldvergelijking betreft en dat de toepassingsvoorwaarden van wettelijke schuldvergelijking vervuld waren vóór de samenloop, waardoor het bedrag van 33.614,30 EUR niet aan de boedel is toegekomen en derhalve niet kon worden opgenomen in de ereloonberekenningsbasis.

Ten overvloede voegde de eerste rechter hier nog aan toe dat in geval van opname van het BTW-tegoed in de boedel in toepassing van artikel 334 Programmawet, het onmogelijk zou zijn de kosten van realisatie (in het bijzonder het ereloon van de curator) ten laste te leggen van de genietter van het dividend, niettegenstaande dit de regel is bij activa (althans de realisatiewaarde ervan) die bij voorrang worden toebedeeld aan één bepaalde schuldeiser. Ook om die reden oordeelde de eerste rechter dat het BTW-tegoed niet tot de boedel toetrad.

2.

Artikel 6, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 26 april 2018 houdende vaststelling van de regels en barema's tot bepaling van de kosten en het ereloon van de insolventiefunctionarissen, luiden als volgt:

“§ 1. Het proportionele ereloon per schijf wordt berekend op alle bedragen die naar aanleiding van het faillissement aan de boedel te beurt vallen, daaronder begrepen de bedragen die de curator heeft geïnd en de bedragen die de vereffende activa na het faillissement hebben opgebracht.

In geval van vertraging in het beheer van het faillissement, kan de ondernemingsrechtbank evenwel alle of een deel van de interesten die de geconsigneerde sommen hebben opgebracht, niet meetellen voor deze bedragen.

§ 2. De proportionele erelonen per schijf worden vastgesteld overeenkomstig de tabel in bijlage 1, met een minimum van 1.500 euro. Voor het gedeelte boven de laatste schijf bedoeld in bijlage 1, wordt het ereloon, dat niet meer dan 1 % mag bedragen, bepaald door de ondernemingsrechtbank”.

Deze bepalingen zijn van toepassing op de erelonen van curatoren. Artikel 6, § 1, eerste lid van voormeld K.B. vereist niet dat de bedragen, op basis waarvan het proportionele ereloon wordt berekend, effectief werden betaald op de faillissementsrekening. Dit artikel bepaalt immers dat het ereloon wordt berekend op alle bedragen die aan de gefailleerde te beurt vallen.

3.

FOD Financiën deed aanvankelijk aangifte van schuldvordering in het faillissement van BV Samjhana ten bedrage van 14.927,51 EUR enerzijds en 6.003,06 EUR anderzijds (dit laatste bedrag had betrekking op registratierechten), zoals opgenomen in het eerste en tweede PV van nazicht van schuldvorderingen.

Nadien – zoals blijkt uit het derde PV van nazicht van schuldvorderingen van 12 augustus 2022- werd het eerste bedrag verminderd naar 1 EUR provisioneel onder vermelding dat de schulden waren gecompenseerd met een BTW tegoed.

Op 19 november 2021 had de curator een BTW-uittreksel ontvangen waaruit een BTW-tegoed van 46.839,40 EUR bleek.

Uit de briefwisseling die de curator nadien gevoerd heeft met de FOD Financiën blijkt dat na de indiening van de herleide provisionele aangifte, de curator op 5 april 2022 om de definitieve begroting van de schuldvordering vroeg en verwees naar het BTW-tegoed ten belope van 46.839,40 EUR. Hierop werd door FOD Financiën meegedeeld dat er nog een BTW-tegoed was en dat dit 13.225,10 EUR bedroeg.

Na verduidelijking hieromtrent meldde FOD Financiën dat het originele BTW-tegoed van 46.839,40 EUR werd aangewend ter aanzuivering van volgende schulden:

13.209,64 EUR voor artikel 891601574 (vennootschapsbelasting AJ18)

1.427,44 EUR voor artikel 803202218 (vennootschapsbelasting AJ19)

1.830,00 EUR voor artikel 513600499 (bedrijfsvoorheffing tweede kwartaal 2021)

250,00 EUR voor artikel 515023425/200577640425 (administratieve boete AJ20)

16.897,22 EUR voor artikel 815411617/2007890142 (vennootschapsbelasting AJ20)

Hieruit blijkt dat op het ogenblik van het faillissementsvonnis de gefailleerde een schuldvordering had op de fiscus ten bedrage van 46.839,40 EUR en dat dit tegoed aldus tot het actief van het faillissement behoorde.

Evenzeer blijkt dat de curator inspanningen heeft geleverd om dit tegoed te innen.

Nadien is de fiscus klaarblijkelijk tot schuldvergelijking overgegaan, uiteindelijk voor een bedrag van 33.614,30 EUR, en werd het saldo van 13.255,10 EUR op de faillissementsrekening gestort.

4.

Anders dan de eerste rechter oordeelde, is er geen sprake van het krachtens de wet van rechtswege plaatsvinden van de fiscale schuldvergelijking waardoor de verbintenissen wederzijds ten belope van het kleinste bedrag teniet zijn gegaan.

De fiscale schuldvergelijking op grond van artikel 334 Programmawet van 27 december 2004 is een bijzondere vorm van de wettelijke schuldvergelijking maar wijkt hiervan op bepaalde punten af. Onder meer wordt bepaald dat slechts op initiatief van de fiscus de schuldvergelijking kan worden doorgevoerd. De belastingplichtige beschikt niet over deze mogelijkheid noch treedt de schuldvergelijking van rechtswege in.

Dit blijkt uit artikel 334 §1 van de Programmawet dat bepaalt:

“Elke som die aan een persoon moet worden teruggegeven of betaald door de Federale Overheidsdienst Financiën, door de Rijksdienst voor sociale zekerheid of door een andere federale overheidsdienst of staatsorganisme, kan zonder formaliteit en naar keuze van de bevoegde ambtenaar, onverminderd de toepassing van paragraaf 6, worden angewend ter betaling van de door deze persoon verschuldigde sommen waarvan de inning en de invordering, door of krachtens een bepaling met kracht van wet, worden verzekerd door de Federale Overheidsdienst Financiën of door de Rijksdienst voor sociale zekerheid”

De fiscale schuldvergelijking kan aldus worden toegepast naar keuze van de bevoegde ambtenaar, en vereist een beslissing.

Derhalve is er in casu geen wettelijke schuldvergelijking vóór faillissement tussengekomen, waardoor het BTW-tegoed van 46.839,40 EUR geen deel uitmaakt van de activa van het faillissement.

De beslissing van de fiscale administratie om de fiscale schuldvergelijking overeenkomstig artikel 334 Programmawet toe te passen dateert volgens de voorliggende stukken van na datum van het openvallen van het faillissement, zodat het volledige BTW-tegoed waarvoor

de curator inspanningen heeft geleverd om dit bedrag te innen, deel uitmaakt van de berekeningsbasis voor het ereloon van de curator.

Dat een deel van dit bedrag niet werd gestort op de faillissementsrekening maar werd aangewend ter betaling van een deel van de schulden van de gefailleerde, neemt niet weg dat dit bedrag als een bedrag dat aan de gefailleerde te beurt valt wordt gekwalificeerd.

5.

Het argument ten overvloede dat door de eerste rechter werd aangewend om zijn beslissing om een deel van het BTW tegoed uit de berekeningsbasis voor het ereloon te sluiten, betreft de tenlastelegging van de kosten van realisatie van de genietter van het dividend.

De eerste rechter gaat er hierbij verkeerdelijk van uit dat FOD Financiën een bijzonder bevoorrecht schuldeiser zou zijn, terwijl de fiscus over een algemeen voorrecht beschikt wat betreft de schulden waarop de schuldvergelijking betrekking heeft.

FOD Financiën is bij de fiscale schuldvergelijking niet opgetreden als een separatist.

Er is derhalve geen aparte kostenaanrekening ten laste van deze algemeen bevoorrechte schuldeiser vereist, zodat hieruit evenmin een argument kan worden geput om het ereloon van de curator te verminderen.

6.

Het verzoek tot begroting van het ereloon door de curator ging terecht uit van een berekeningsbasis van 63.543,76 EUR, waarbij het ereloon van de curator correct werd begroot op 17.514,83 EUR.

Het hoger beroep is gegrond.

Er is geen reden om de Belgische Staat, die geen partij is in het geding, te veroordelen tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding aan appellant.

3. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op eenzijdig verzoek.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het (beperkt) hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Het hof wijzigt het bestreden vonnis wat betreft de berekening van het ereloon toekomend aan _____, curator van het faillissement van _____ en begroot dit ereloon op een bedrag van 17.514,83 EUR exclusief BTW.

Het hof laat de kosten van het hoger beroep ten laste van appellant en zegt voor recht dat er geen rolrechten in hoger beroep verschuldigd zijn met toepassing van art. 279 lid 1, 4° Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten.

De bijdrage voor het Begrotingsfonds van de Juridische Tweedelijnsbijstand is definitief verworven voor het Fonds

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 07 september 2023 door

